

Rep.Nr. 2006/652

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 APRIL 2006.

7DE KAMER

Kinderbijslag
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak:

I. [REDACTED] wonende te [REDACTED]
[REDACTED]

Appellant, verschijnend in persoon.

Tegen:

HET KINDERBIJSLAGFONDS VAN LIMBURG V.Z.W.,
thans ENCORE KINDERBIJSLAG V.Z.W., met
maatschappelijke zetel gevestigd te 3500
HASSELT, Kunstlaan 20.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. R.
GORIS loco Mr L. VANDERPUTTE, advocaat te
Maasmechelen.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de 20ste kamer van de Arbeidsrechtbank van Brussel d.d. 11 maart 2005, met kennisgeving aan appellant bij gerechtsbrief van 18 maart 2005;

- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel d.d. 15 april 2005;

- de besluiten van de partijen en de synthesebesluiten van geïntimeerde partij;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 20 maart 2006 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op het mondeling advies van de heer D. SOETEMANS, Advocaat-Generaal, terstond gegeven op dezelfde zitting.

Appellante partij repliceert onmiddellijk op dit advies.

★

★

★

Feiten en procedurevoorgaanden

De heer L [REDACTED] was ingeschreven in België De Panne, met zijn kinderen en echtgenote sedert 13 juli 1994.

Vervolgens was de heer L [REDACTED] ingeschreven in Leuven met zijn meerderjarige dochter sinds 24 oktober 2002.

Op 13 november 2002 werden de drie minderjarige kinderen van de heer L [REDACTED] afgeschreven in België.

Vanaf december 2002 ontving de heer L [REDACTED] kinderbijslag voor zijn oudste dochter V [REDACTED].

Bij schrijven van 20 januari 2003 verzocht de heer L [REDACTED] kinderbijslag voor de 3 minderjarige kinderen L [REDACTED] P [REDACTED] (geboren 17 oktober 1991), J [REDACTED] (geboren 27 april 1993) en M [REDACTED] (geboren 18 maart 1999).

Op 27 januari 2003 verzoekt de heer L [REDACTED] de inschrijving van zijn kinderen in de bevolkingsregisters van de stad Leuven op zijn adres. Bij schrijven van 25 maart 2003 uitgaande van de stad Leuven weigert deze de inschrijving en legt het geschil voor aan de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Op 16 mei 2003 zijn de kinderen opnieuw ingeschreven in België, dit na een procedure in kortgeding waarbij door de kortgedingrechter ten titel van bewarende maatregel de inschrijving bevolen werd van de drie kinderen op het adres te Leuven in de [REDACTED].

De administratieve procedure ten gronde over de inschrijving in de bevolkingsregisters te Leuven met het Ministerie van Binnenlandse Zaken wordt niet verdergezet gezien de heer L [REDACTED] op 8 augustus 2003 ingeschreven wordt in de registers van de stad Brussel en de klacht wordt zonder voorwerp bevonden.

Bij beslissing van 22 mei 2003 wordt de kinderbijslag voor de drie kinderen geregulariseerd en wordt kinderbijslag betaald tot 30 november 2002 en opnieuw vanaf 1 mei 2003. Er wordt geen kinderbijslag toegekend van 1 december 2002 tot 1 mei 2003 en dit omdat de heer L [REDACTED] niet met officiële stukken aantoont dat zijn kinderen in België verbleven.

Het verzoekschrift wordt ingediend bij de Arbeidsrechtbank te Brussel ter betwisting van bovenvermelde beslissing op 7 mei 2004.

Met het bestreden vonnis wordt de vordering ontvankelijk verklaard. Overeenkomstig artikel 23 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerden, diende het beroep te worden ingesteld binnen de drie maanden na de kennisgeving van de beslissing van de instelling van sociale zekerheid.

Vermits echter de beslissing van de VZW Encare Kinderbijslag van 22 mei 2003 vermeldt dat de heer L [REDACTED] over een termijn van tien jaar beschikt vanaf de kennisgeving om beroep in te stellen, miskent deze beslissing artikel 14,3 van het handvest van de sociaal verzekerde, zodat de termijn om verhaal in te stellen niet is beginnen lopen.

Ten gronde oordeelt de Arbeidsrechtbank dat eiser op geen enkele wijze het bewijs levert dat zijn drie minderjarige kinderen in de periode van december 2002 tot april 2003 in België werden opgevoed. Bijgevolg kan de heer L [REDACTED] geen aanspraak maken op de betaling van kinderbijslag voor de periode van december 2002 tot en met april 2003. De administratieve beslissing van 22 mei 2003 van de VZW Encare Kinderbijslag wordt bevestigd.

★

★

★

Beroepsgrieven

Appellant verwijt de eerste rechter dat deze zomaar oordeelde dat de studio niet groot genoeg was om er de kinderen en een vertrouwenspersoon te laten verblijven.

Appellant verwijt de eerste rechter dat deze het laattijdige politionele onderzoek als niet relevant afwijst.

Had appellante dan misschien een gerechtsdeurwaarder moeten verzoeken een bezoek te brengen aan het appartement?

De kinderen waren aangesloten bij de christelijke mutualiteiten doch niet ziek. Inschrijving in een sportclub hoorde niet bij de financiële mogelijkheden. Een maandelijkse trip naar De Panne werd wel gedaan en de BTW bonnetjes tonen aan dat de heer L [REDACTED] samen met zijn drie kinderen een maaltijd genoot.

De Arbeidsrechtbank heeft op foutieve wijze de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 8 mei 2003 geïnterpreteerd waarin vermeld staat dat de kinderen

hoofdzakelijk in het buitenland (op kostschool of bij de moeder) verblijven.

De dagvaarding vermeldde immers dat : "verzoeker geregeld in het buitenland werkt waardoor de nood aan een grote woning niet nodig is. Dat het jongste kind (vier jaar) en zijn echtgenote hem steeds vergezellen in het buitenland en de andere kinderen op school verblijven."

Had de afgevaardigde van het Ministerie van Buitenlandse Zaken een onderzoek naar de reële verblijfplaats van de kinderen uitgevoerd dan was deze zaak niet voor de Arbeidsrechtbank gekomen.

Appellant verwijt de eerste rechter eveneens dat deze de verklaring van mevrouw C. [REDACTED] afwijst omdat ze onvoldoende garanties biedt voor objectiviteit.

Appellant verzoekt dat zijn dochter of de drie kinderen als getuigen zouden worden opgeroepen.

★

★

★

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het verzoekschrift is regelmatig naar vorm en werd ingesteld binnen de daartoe wettelijk bepaalde termijn, wat overigens niet wordt betwist. Het is derhalve ontvankelijk.

★

★

★

Ten gronde

Overeenkomstig art. 52 van de samen geordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (KB van 19 december 1939) is de kinderbijslag niet verschuldigd ten behoeve van kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten het Koninkrijk. Op grond van 1) de afschrijving van de moeder op 30 augustus 2001 uit de Belgische bevolkingsregisters wegens vertrek naar Hongarije; 2) de afschrijving van de drie minderjarige kinderen uit de Belgische

bevolkingsregisters op 13 november 2002 wegens vertrek naar Hongarije; 3) de inschrijving van de drie kinderen op 16 mei 2003 in de Belgische bevolkingsregisters kan worden afgeleid dat de 3 kinderen in de periode december 2002 - mei 2003 niet meer opgevoed werden in België.

De heer L. [REDACTED] beweert dat de kinderen vanaf januari 2003 toch in België verblijven, dan dient hij op grond van de artikelen 1315 Burgerlijk Wetboek en artikel 870 Gerechtelijk Wetboek hiervan het bewijs te leveren.

Mocht het bewijs van opvoeding in België uitsluitend geleverd kunnen worden door een inschrijving in de bevolkingsregisters of een onderzoek door de politie dan zou appellant gelijk hebben dat de gehele problematiek inzake de laattijdige inschrijving in de bevolkingsregisters relevant en dienend is.

Dit is echter niet het geval en bijgevolg is de vermelde problematiek van laattijdige inschrijving in de bevolkingsregisters niet relevant voor de beoordeling van het bewijs dat de opvoeding van de drie kinderen in België gebeurde in de periode van december 2002 - mei 2003.

Het is hiervoor niet noodzakelijk een gerechtsdeurwaarder te verzoeken vaststellingen te verrichten.

Een bewijs kan worden geleverd door alle middelen van recht, door gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens. Hieruit blijkt dat vereist is dat er meerdere vermoedens zijn, dat zij met elkaar overeenstemmen, dat zij welbepaald zijn en gewichtig.

Feitelijke vermoedens zijn de gevolgen die de rechter onder de door art. 1349 tot 1353 van het B.W. bepaalde voorwaarden mag trekken uit een gekend feit in verband met een ongekend feit.

Het bestaan van de feiten waarop de rechter steunt, worden soeverein door hem vastgesteld en de gevolgen die hij eruit afleidt ten titel van vermoedens worden overgelaten aan zijn wijsheid.

Het bewijs van domiciliëringen voor de betaling van de bijdrage d.d. 28 januari 2003 is geen bewijs dat er vanaf 28 januari 2003 ook bijdragen werden betaald wegens het verblijf van de drie kinderen in België vanaf 28 januari 2003. Ook de bonnetjes van de mutualiteit leveren dergelijk bewijs niet op. De drie kinderen waren tot november 2002 verblijvend in België en deze bonnetjes kunnen dateren van een vroegere periode.

Het stuk 8 met name het bewijs van de Onderlinge Maatschappij van Openbare Besturen van een ongeval vermeldt uitsluitend de naam van de heer L. [REDACTED] en is geen bewijs dat de kinderen in België woonachtig waren en door de heer L. [REDACTED] werden opgevoed in de periode van december 2002 tot mei 2003.

Het reispasje voor de twee oudste kinderen is geldig vanaf 1 mei 2003 en levert geen bewijs op dat de kinderen in de periode daarvoor in België zouden hebben verbleven en hier opgevoed werden.

Ook het bewijs van loopbaanonderbreking van de heer L. [REDACTED] voor de periode van 1 maart 2003 tot 31 augustus 2003 levert niet het vereiste bewijs op. De R.V.A. verricht immers geen onderzoek naar het verblijf of de opvoeding van de kinderen en de plaats waar deze wordt uitgeoefend.

Mevrouw C. [REDACTED] is bevriend met het gezin en heeft mede voor de opvoeding van de kinderen gezorgd, onder meer in juli 1998 toen de echtgenote van de heer L. [REDACTED] zwanger werd.

In principe moet met de bewijswaarde van deze verklaring zeer omzichtig worden omgesprongen. Een eenvoudige verklaring is onvoldoende wanneer deze niet wordt geschraagd door voldoende eensluidende en overeenstemmende gegevens (artikel 1349 en 1353 BW).

In elk geval wordt deze verklaring niet verder ondersteund door andere verklaringen, zoals deze van bureu, bakker enz. .

De 4 BTW-bonnetjes voor consumptie in een restaurant in De Panne a rato van een per maand zijn onvoldoende, ook wanneer ze samen worden genomen met de verklaring van mevrouw C. [REDACTED], om een bewijs te leveren van daadwerkelijke opvoeding van de kinderen in België.

De eerste rechter had kunnen volstaan met deze redenering om de vordering van de heer L. [REDACTED] af te wijzen als zijnde ongegrond wegens gebrek aan bewijs van de opvoeding van de drie kinderen in België voor de periode van december 2002 - mei 2003.

De eerste rechter heeft echter daarenboven nog een aantal ondergeschikte elementen uit het dossier willen aanhalen om de beslissing van de Arbeidsrechtbank in het vonnis nog beter te motiveren, met name dat een aantal elementen uit het dossier de door de heer L. [REDACTED] voorgehouden stellingen

ongeloofwaardig maken zoals 1) de studentenstudio die veel te klein is om een gezin in te doen verblijven; 2) de beschikking van 8 mei 2003 die vermeldt dat de kinderen hoofdzakelijk in het buitenland verblijven, en 3) het negatief politionele onderzoek van 17 maart 2003.

Het Arbeidshof stelt vast dat :

- 1) het altijd mogelijk is om op een kleine studio met twee volwassenen en vier kinderen tijdelijk te verblijven;
- 2) dat de kortgedingprocedure betrekking heeft op de inschrijvingen het bevolkingsregister van de drie kinderen bij de vader met akkoord van de moeder, hetgeen nog een ander voorwerp is dan het opvoeden in België, voorwerp van deze procedure;
- 3) het politionele onderzoek van 17 maart 2003 door de heer Lamouris werd betwist.

Niettegenstaande deze vaststellingen slaagt appellant er niet in het positieve bewijs bij te brengen dat hij zijn drie kinderen vanaf december 2002 tot mei 2003 in België heeft opgevoed, zoals artikel 52 van de gecoördineerde kinderbijslagwet werknemers dit vereist.

De rechter kan op onaantastbare wijze in feite oordelen of een getuigenbewijs dienstig kan worden geleverd mits hij dit principieel recht om zodanig bewijs te leveren niet miskent (Hof van Cassatie 18 maart 1991 RW 90-91, 1437).

Het toestaan van een getuigenverhoor van de kinderen van appellant dient afgewezen aangezien twijfel bestaat nopens de objectiviteit van de kinderen aangezien zij door appellant worden opgevoed en zij een moreel en indirect financieel belang hebben bij het geschil.

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

En allen hierin impliciet vervat,

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Het mondeling eensluidend advies van de heer D. SOETEMANS, Advocaat-Generaal;

Recht sprekend op tegenspraak;

Alle andere middelen en conclusies verwerpende;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Veroordeelt geïntimeerde overeenkomstig art. 1017, 2de lid van het Ger. Wb. tot de kosten van het hoger beroep;

Deze kosten werden tot op heden door geen der partijen begroot;

Aldus gewezen en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de 7de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 24 april 2006, waar aanwezig waren :

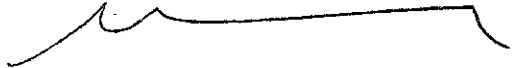
Mevr. B. CEULEMANS: Raadsheer.

De Heren :

I. VAN DAMME, Raadsheer in Sociale Zaken
als werkgever,

H. SILON: Raadsheer in Sociale Zaken
als werknemer-arbeider.

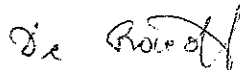
D. DE RAEDT: Griffier.

I. VAN DAMME

H. SILON

D. DE RAEDT

B. CEULEMANS